

7. Al-A'raf

Källa: **Introduktion till Koranstudier**
Författare: **Syed Abul A'la Mawdudi**

7. Al-A'raf

Namn

Denna sura får sitt namn från verserna 46-47, i vilka *al-A'raf* nämns.

Uppenbarelsens period

En studie av dess innehåll visar tydligt att uppenbarelseperioden är ungefär densamma som för *Al-An'am*, det vill säga det sista året av den helige Profetens liv i Makkah. Men det kan inte med säkerhet fastställas vilken av de två som sändes ned först. Hur som helst visar sättet på vilket suran tillrättavisar att den tillhör samma period. Eftersom båda har samma historiska bakgrund bör läsaren hålla förordet till *Al-An'am* i åtanke.

Diskussionsämnen

Det huvudsakliga ämnet i denna sura är "inbjudan till det gudomliga budskap som sändes ned till Muhammad" (Allahs frid och välsignelser över honom), vilket framförs i form av en varning. Detta beror på att

Sändebudet hade tillbringat lång tid med att förmana Makkahs folk utan någon påtaglig effekt på dem. Nej, de hade vänt ett dövt öra till hans budskap och blivit så hårdnackade och fientliga att Sändebudet, i enlighet med den gudomliga planen, stod inför att få befallning att lämna dem och vända sig till andra människor.

Därför tillrättavisas de att acceptera budskapet, men samtidigt varnas de kraftigt för de följder som drabbade tidigare folk på grund av deras felaktiga hållning gentemot sina sändebud.

(Nu när den helige Profeten stod inför att migrera från Makkah har den avslutande delen av tilltalet riktats till bokens folk, med vilka han skulle komma i kontakt. Detta innebar att tiden för migrationen närmade sig och att "inbjudan" skulle komma att riktas till mänskligheten i allmänhet och inte längre vara begränsad till hans eget folk som tidigare. Under tilltalet till judarna har följderna av deras hycklande beteende gentemot profetskapet också tydligt påpekats, eftersom de påstod sig tro på profeten Moses men i praktiken motsatte sig hans läror, trotsade honom och dyrkade falskhet, och därför drabbades av förnedring och skam.)

I slutet av suran har några instruktioner givits till den helige Profeten och hans följeslagare för att utföra arbetet med islams spridning med visdom. Den viktigaste av dessa är att de ska visa tålamod och utöva återhållsamhet som svar på sina motståndares provokationer. Framför allt har de blivit rådgivna att, under känslomässig upphetsning, inte ta något felaktigt steg som kan skada deras sak.

Ämne:

Inbjudan till det gudomliga budskapet

Det huvudsakliga ämnet i denna sura är "inbjudan till det gudomliga budskap som sändes ned till Muhammad" (Allahs frid och välsignelser över honom), vilket framförs i form av en varning. Detta beror på att Sändebudet hade tillbringat lång tid med att förmana Makkahs folk utan någon påtaglig effekt på dem. Nej, de hade vänt ett dövt öra till hans budskap och blivit så hårdnackade och fientliga att Sändebudet, i enlighet med den gudomliga planen, stod inför att få befallning att lämna dem och vända sig till andra människor.

Därför tillrättavisas de att acceptera budskapet, men samtidigt varnas de kraftigt för de följder som drabbade tidigare folk på grund av deras felaktiga hållning gentemot sina sändebud.

Nu när den helige Profeten stod inför att migrera från Makkah har den avslutande delen av tilltalet riktats till bokens folk, med vilka han skulle komma i kontakt. Detta innebar att tiden för migrationen närmade sig och att "inbjudan" skulle komma att riktas till mänskligheten i allmänhet och inte längre vara begränsad till hans eget folk som tidigare. Under tilltalet till judarna har följderna av deras hycklande beteende gentemot profetskapet också tydligt påpekats, eftersom de påstod sig tro på profeten Moses men i praktiken motsatte sig hans läror, trotsade honom och dyrkade falskhet, och därför drabbades av förnedring och skam.

I slutet av suran har några instruktioner givits till den helige Profeten och hans följeslagare för att utföra arbetet med islams spridning med visdom. Den viktigaste av dessa är att de ska visa tålamod och utöva återhållsamhet som svar på sina motståndares provokationer. Framför allt har de blivit rådgivna att, under känslomässig upphetsning, inte ta något felaktigt steg som kan skada deras sak.

[KAPITEL 7](#)

[«6. Al-An'am](#)

[8. Al-Anfal»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)